

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1609-ҳадис

1609/4213 – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ حَيْبَرَ وَالْمَدِينَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ يُبْنَى عَلَيْهِ بِصَفِيَّةَ، فَدَعَوْتُ الْمُسْلِمِينَ إِلَى وَلِيمَتِهِ، وَمَا كَانَ فِيهَا مِنْ حُزْبٍ وَلَا لَحْمٍ، وَمَا كَانَ فِيهَا إِلَّا أَنْ أَمَرَ بِالْأَنْطَاعِ فُبَسِطَتْ، فَأَلْفَى عَلَيْهَا التَّمْرَ وَالْأَقِطَ وَالسَّمْنَ، فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ، أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُهُ؟ قَالُوا: إِنَّ حَجَبَهَا فَهِيَ إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ، وَإِنْ لَمْ يَحْجُبْهَا فَهِيَ بِمَا مَلَكَتْ يَمِينُهُ. فَلَمَّا ارْتَحَلَ وَطَأَ لَهَا حَلْفَهُ، وَمَدَّ الْحِجَابَ.

1609.4213. Ҳумайд хабар қиладики, у Анас розияллоҳу анҳунинг шундай деяётганини эшитган экан:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Хайбар билан Мадинанинг ўртасида уч кеча турдилар. (Шу ерда) у зот Сафийя билан қовушдилар. Мен мусулмонларни у зотнинг валиймаларига чақирдим. Унда на нон, на гўшт бўлди. У зот Билолга буюрган эдилар, чарм дастурхонлар ёзилди ва у нунга хурмо, пишлоқ ва сариеғ қўйди. Унда бор нарса шу бўлди. Мусулмонлар: «(Сафийя) мўминларнинг оналаридан бири бўлармикин ёки у зотнинг чўриларимикин?» дейишди. Кейин: «Агар устига ҳижоб ташласалар, мўминларнинг оналаридан бири бўлади, бордию ташламасалар, у зотнинг чўрилари бўлади», дейишди. Йўлга чиқаётганларида унинг учун орқаларидан жой қилиб, ҳижоб тортдилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

